

Mustafa RASİMOĞLU - 55

Torpaq sevgisi

Çox hörmətli "Kredo" qəzetinin baş redaktoru Əli RzaXələfli.

Mustafa Rasimoğlu 1964-cü ildə anadan olub. 1986-cı ildə Azərbaycan Dövlət Universitetini bitirib.

Vətənin ağır günlərində 1992-ci ildən könüllü olaraq cəbhə bölgəsinə yollanıb. Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin tərkibində mənfur düşməyə qarşı aparılan bir sıra döyüşlərin iştirakçısı olub. Başkənd, Ağdərə, Tərtər, Qazax, Tovuz, Ağstafa istiqamətində gedən döyüşlərə qatılıb. 2000-ci ildə Mayor hərbi rütbəsi ilə ordudan tərxis olunub. Keçdiyi bu şərəfli və ağır döyüş yolu bu gün onun səhəndiyə öz fəsadlarını verməyə bilməzdi. Ötən il ağır cərrahiyyə əməliyyatına düşərək oldu. Əlillik qazanma da ümidini itirmədi, bu gün Allaha şükür olsun ki ayaq üstədir.

Mustafa Rasimoğlu bizim həmkarımızdır. 1997-ci ildən AYB-nin üzvüdür, Prezident mükafatçısıdır. Hazırda AYB-nin Qazax bölməsində ədəbi məsləhətçi işləyir. "Mənə ürək verin (1992), "Ürəklərə əkin məni" (2003), "Məni haraylayır Gəmiqayası (2014) adlı şeir kitablarının müəllifidir.

Bu il 2019-cu ildə Mustafa Rasimoğlunun 55 yaşını tamam olur. Yubileyi münasibəti ilə Sizə təqdim olunan bu məqalə bir ziyalı xanım, alim həmkarı tərəfindən qələmə alınmış... Onu qəzetimizdə çap etdirməklə düşündük ki, bu həm də həmkarımıza, Qarabağ qazisinə, istefada olan mayoruna Sizin də bir təbrik töhfəniz olardı. Əvvəlcədən təşəkkürümüzü bildiririk.

Hörmətlə:

Barat VÜSAL

Kim nə deyir desin, yaşının üstə yaş gəldikcə insan ya özü haqqında danışmaq istəyir, ya da onun haqqında danışılanları - eşitmək.

Ömrünün yarım əsri tamam olub, ikinci yarısında bu danışacaqlarım yerinə düşər, düşündüm, amma...

Ehtiyac duyduğum o söz var, hanı?! Elə axtarıram, arayıram... daha:

Səbrimi sıxıb dişimə,

Çeynəyib uda bilmirəm.

Vaxt daraldıqca:

Atını dördnala çapır kədərim...

Ya bəlkə, "Hər şey vaxtını gözlər.

Nə gül vaxtından öncə açar, nə günəş vaxtından erkən doğar" (Mövlana). Bu dəfə:

Ovcumun içində güman yeri var!

Ümidlə "Ürəklərə əkin məni" adlanan kitabına baxıram, sanki heç oxumamışam... Uzun-uzadı

Özümlə söhbət edirəm.

Ürəyimə qüssə qonur ki, həm

Durna gözlərindən düşən yaşam mən, həm də:

Qəmin gözlərinin giləsiyəm mən.

Şeirləri oxuduqca hər misrası yeni mənə aşılayır; fəlsəfi, bədii, poetik, estetik. Necə yazım bu qədər düşüdüklərimi?.. Axı ümumiləşdirib desəm:

Sənin ürəyinə, sənin qəlbinə,

Bir dünya lazımdır sığışa bilsin!

Bu DÜNYADAN lazımcına bəhs etmək üçün isə, çoxdandır:

Özümdən özümə bir ehtiyacam...

Amma o böyük əyilməzliyinin və mərdliyinin qarşısında, sənin:

Kişilik cücərə getdiyin yoldan -

yazmağa çətinlik çəkirəm. Hər şeydən əvvəl ona görə ki, ən yaxşı mənada:

Gəzsələr dünyanı əlində çıraq,

Heç sənin kimisi düşəmməz ələ!

Haqqında danışacağım tanınmış şair Mustafa Rasimoğlu "Bizim Kişilər"dən olan "Böyük Kişi"nin (M.Mahmudov) böyük oğludur.

Bu oğlan:

Özünə sığınan oğlan...

Həyata atıldı hələ uşaqkən,

Səbrinin dizləri bərkiməmişdən.

Heyrətmi edək, heyranmı qalaq?!

Sən ülvə məhəbbətlə, geniş mənada:

Bu cılız bədəndə böyüklüyə bax!!!

Hesab ürəkdədir, onu kim deyir -

Ucalıq insana boyundan gəlir.

Yaxınlaşsan, görəsən ki:

Hələ ürəyində dünya yaşayır!

Bununla belə:

Namərdləri başdan aşır,

Kişisinə qıtdı dünya.

Çox düşündüm, fikrə getdim:

Çevirsək tarixi dala-qabağa,

Bu boyda dərd olmazıydı.

Qərib durna qatarına baxıb mən,

Dərdi, qəmi gözlərimə yıgıb mən - gördüm ki:

Mənliyimiz laxlayır,

Kişilik əldən gedir,

Yoxa çıxır oğullar...

İstər-istəməz dilləndim:

Biz hara gedirik, Məhəmməd dayı ?!

Yaralı qartal balası -

da sızıldıyıb "əfsus" dolu bir nalə çəkir:

Sayı çoxaldıqca vətəndaşların,

Vətəndə nə qədər fərsizi varmış.

Belə bir zamanda azadlığımızın, istiqlal

liyeytimizin, torpaqlarımızın qorunması

üçündür:

Ölümə satdım canımı -

deyir şair Mustafa Rasimoğlu!

Şeirlərinin köməyi ilə səndə mərdlik,

mətanət, igidlik, cəsurluq, şərəf və qeyrət,

mübarizədə meydana çıxan gözəl insani keyfiyyətləri gördüyüm üçün

xoşbəxtim var! Yaradıcılığını misra-misra

süzgəcdən keçirib şair qəlbinə bələd

olduğum üçün xoşbəxtim var! Bu xoş

təəssüratların təsiri altında nədənsə,

rəhmətlik atanı andım, yazdığı bu bəndi

xatırladım:

Atanız şərəflə yaşadı ömrü,

Qoca tarixlərin yaşadı ömrü.

Ancaq deməyin ki, naşadı ömrü,

Sizə "Kişi olun" deyib gedirəm!

Biləlxətiyar, atanın övlada mərdliklə

dolu bu nəsihəti özümdə:

Sevincimdən ağladım ...

Həyatımı addım-addım izlədiyim insan!

Xoş xasiyyətli insanların dostu çox olur.

-

æ ° (Pifaqor). Elə bil bu fikri de

visəmişən həyatda.

Sənin könlü xoşluğunu, əyrini-düzdən

ayırmağını, dərin səmimiyyətini, düzlü

yünü görüb düşmənin də dönüb dostuna

çevrilir:

Zirvə gözəgörünməzdir,

Bacarırsan, çıxar məni -

söyləsən də, kimsədən kömək gözləmə

dən özün qalxmasını insanlıq zirvəsinə!

Bunu danmaq olarmı ki, gözəllik və

yaşayış diqqəti çəkər, insanlıq isə ürəyi!

"Şairlər yaxşı insanlardır, qəlbi təmiz,

saf olurlar. Bəzən başları mənəviyyətə,

özgələrinin xoşbəxtliyinə o qədər qarışır

ki, özləri yaddan çıxır" (M.Rasimoğlu).

Unudurlar ki, özləri məhz bu cür

əməlləri ilə, kişiliyi, mərdliyi ilə çox

çox xoşbəxtidirlər!

Ömrünü-gününi biçən şairim,

beləmi başladı şair ömrünün?

Bir az ünlü...bir az kövrək...

Ya da belə söyləyərək:

Daş-kəsək, toz-torpaq görmürdü gözüm,

Bir yolun səmtini tutub gedirdim.

O zaman nədənsə bərkiydi üzüm,

Dərdimi çiyimə atıb gedirdim .

Ya bəlkə, həyat yolunu gedə-gedə sənə əyan oldu ki, insan ruhunun əsl zəfəri ümumi qələbə naminə canını qurban verməkdən ibarətdir?.. Bəlkələrsiz və mübaligəsiz demək olar ki, insanda həyatı gözəl görmək arzusu həmişə onu mübarizəyə sövq edir!

Bəzən də unudulur ki, iki şey insanın

həyatına gözlənilmədən gələr. Biri "o-

lum"dur, o biri "ölüm". Hər birinin və-

dəsi yalnız Tanrıya məlumdur:

Ölüm bəndəsini özü seçəcək.

Hərənin qəbrinə bir izi varmış.

Unudulma yada salıb fikrə dalsan:

Qəm-qüssəyə batan igid,

Dərd belini bükənməzmi?

Amma heç nəyə baxmayan şair:

Yığıb tərərini, yığıb gücünü -

həmişə yoldadır., cavanlığından:

Düz yol mənə yoxuş gələr

- deyər-deyər həmişə hara çətindir, ora-

ya gedər. O, dövrümüzün həqiqi qəhrə-

manı, fədakar insanıdır:

Daha şeir yazmır əsil şairlər,

ona görə ki, onlar torpaqlarımızın uğ-

runda döyüşlərdə mübarizəyə yollanırlar.

Bəli: Şairlər sözünü səngərdə deyir!

Mustafa Rasimoğlu öz əməli və fəaliyyətini,

kişilik və mərdliyi ilə göstərir ki,

Şair taleyini yaşamıram mən .

Biz onu əlində silah tutmuş halda sən-

gərdə görürük:

Düşməni gülləsinə tuşlanır sinəm,

Kürəyim alışıq qəfil güllədən.

Ömürdən, taledən istəyim nəydi,

Bu yollar gör məni hara gətirdi ?!

misralarını yazır və əlavə edir ki:

Ölüm mənim həvəsimdə,

Mən də ölümün çəngində.

Yüz yol ölüb dirilirəm:

Ölüm mənədən qaça bilmir.

Təklənib ölümün üstə gedirəm,

Yadıma anamın laylası düşür.

Laylanın sözlərində anamın avazlı səsi-

ni eşidirəm:

-Görəsən, bu dünyada insanlar:

Alın yazısını poza bilirlər?..

-Nə deyim, oğul, bilmək olmur bunu...

Sən:

Dilini lal eylə, haqqın sözünü,

Ölümün üstünə göndər də deyir.

Anamı süzürəm:

Hara gedir haqqın yolu?

Cavab verir ki:

Haqq cənnətin hakimidi.

Susuram:

Anama məhəbbət dərinə-dərin,

Şəninə deməyə söz tapamıram!

Söz axtarışı ilə pejmürdə hal vəziyyətdə:

Yandı, anam, yandı daha -

deyib içimdə alovlanarkən:

Gördüm anamın baxışları

Bu Vətənə bənzəyir.

İşıq düşür yollarıma,

Baxışları qan rəngində.

Tutdum yolun biləyindən -

Dedim:

- Baxmayaraq ki,

Şair adı daşıyıram,

bu gündən:

Öz səngər ömrümü yaşayım mən də.

Hərtərəfli inkişaf etmiş, lakin:

Qəlbini hamıyla ölçən şairim,

Söyüd kövrəkliyi, palıd vüqarı -

ilə fədakarlıq və səadət naminə torpaq

üçün yaşamağı qərara almışdır:

Bu vətənin oğluyam -

deyə qəlbi torpaq sevgisi ilə dolan şai-

rin fikri, zikri, iradəsi, əməyi buna doğ-

ru yönəlmişdir.

Mübarizədə ölüm də gözəldir. Bu daha

ölmək deyil, ölməzlikdir, əbədi şöhrətdir!

Şəhidlərin dilindən:

əğyara kitab edilir:

Sevinmə, əğyar, sevinmə,

Şəhid olmaq ölmək deyil!

Saxlamadı torpaq daşı,

İtirdim neçə sirdaşı.

Axma, anamın göz yaş,

Şəhid olmaq ölmək deyil!

Qoy gənclərimiz, gələcək nəsillər bil-

sinlər ki, onlar qurbanlar deyil, qəhrə-

manlardır!

Hər bir vicdanlı vətəndaşın qəlbində

qibtə doğuran insanlardır!

Sinəmi yüz yerdən oxlayan məzar,

Köksümün altında ağlayan məzar,

Şəhid varlığını saxlayan məzar,

Zirvədə sirr olan qara daşam mən -

deməklə şair onlara öz ehtiramını bildirir.

Qeyrət nümunəsi olan şair ölüm qarşı-

sında dayanan adamın möhkəmliyini,

yenilməzliyini çox gözəl verə bilmişdir:

Ölüm göyərəcək başımın üstə,

Torpağı ölümle güldürəcəyəm!

Ölümün qarşısında yaşamağı təsdiq et-

mək və şöhrətləndirməkdən daha gözəl

şey nə ola bilər?

Çıxıb gəzəcəyəm baş daşım üstə,

Ölümü özümlə öldürəcəyəm!

Əsrlik palıd ağacı kimi möhkəm daya-

nıb, öz qorxmazlığı, inamı və digər mənəvi

qüvvələri ilə ölümə qalib gəlməyə:

Daha ölümə də yazığım gəlmir -

deməyə yalnız əqidəli, iradəli və müba-

rizə ideyalarına son dərəcə sadıq olan

vətənpərvər adamlar qadırlar.

Şair ölmək istəyir:

Bir də öz qınıma çətin ki, sığam.

Mənim: İnadımı qırmaq olmaz!

İnsanlarda bundan artıq daha ülvə heç bir

şey təəvvür etmək mümkün deyildir.

Beləliklə, M.Rasimoğlunun yaradıcılı-

ğında yüksək həyat ideali uğrunda mü-

barizə aparan ali mənəviyyətli insan ob-

razını görürük.